Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
23/24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2025

Τζοσουά Μλακέλα

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ 23/24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΜΟΝΟ ΠΡΟΧΕΙΡΟ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

Δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στις 6 Ιουλίου 2025 στα πρωτότυπα αγγλικά από την Truth Limited

Μια δωρεάν έκδοση αυτής της δημοσίευσης μπορεί να ληφθεί από το Αρχείο Διαδικτύου.

Το περιεχόμενο αυτού του μηνύματος είναι θεωρητικά τόσο συγκλονιστικό και παγκόσμιο που απαιτούν αυτό το ηλεκτρονικό φυλλάδιο να μεταφραστεί ελεύθερα, χωρίς καμία παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων, σε οποιαδήποτε γλώσσα ή διάλεκτο και να διανεμηθεί ομοίως ελεύθερα οπουδήποτε σε αυτόν τον κόσμο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΕΚΔΟΤΗ

Ο Ιησούς Χριστός επιστρέφει για να πάρει τη Χριστιανική Εκκλησία είτε στις 23 είτε στις 24 Σεπτεμβρίου του Γρηγοριανού ημερολογίου. Αυτές οι δύο ημερομηνίες αντιστοιχούν στη Γιορτή των Σαλπίγγων στο Ισραήλ, καθώς και στην έναρξη της Εβραϊκής θρησκευτικής Πρωτοχρονιάς (Ρος Χασανά) του έτους 5786. Στη γλώσσα της εκκλησίας, αυτή είναι η πολυαναμενόμενη Αρπαγή της εκκλησίας και έχει παρομοιαστεί με τον πνευματικό γάμο μεταξύ του Ιησού και της εκκλησίας ως της παρθένας "Νύφης" του. Θα λάβει χώρα σε μια στιγμή σε όλες τις χρονικές ζώνες του κόσμου και αναμφίβολα όσοι βρίσκονται στον Διεθνή Διαστημικό Σταθμό δεν θα εξαιρεθούν. Εκατομμύρια αναμένεται να εξαφανιστούν χωρίς ίχνος, αφήνοντας πίσω τα τσαλακωμένα ρούχα τους — και βυθίζοντας τον υπόλοιπο κόσμο σε μια επταετή περίοδο Θλίψης που θα τελειώσει με την επιστροφή του Ιησού για δεύτερη φορά. Αυτή τη φορά θα το κάνει ανοιχτά στις 15 Σεπτεμβρίου 2032, την Εβραϊκή Ημέρα της Εξιλέωσης (Γιομ Κιπούρ), για να κυβερνήσει από την Ιερουσαλήμ σε ολόκληρη τη Γη ως Βασιλιάς βασιλιάδων και Κύριος κυρίων.

Αυτή είναι η μαρτυρία του Joshua Mhlakela του Γιοχάνεσμπουργκ, γραμμένη εδώ για αυτόν από έναν πρώην δημοσιογράφο χριστιανικής εφημερίδας. Βασίζεται στα δύο podcast του YouTube με τον Αδελφό Joshua — God's Voice Daily και Centwinz, που μεταδόθηκαν τον Ιούνιο του 2025. Έκτοτε, η μαρτυρία του έχει ενισχυθεί από αυτή μιας συμπατριώτισσάς του στη Νότια Αφρική, μιας αδελφής εν Χριστώ, η οποία κατέθεσε σήμερα ότι ο Ιησούς της είχε υπαγορεύσει μια γραπτή δήλωση που επιβεβαιώνει ότι ΘΑ επιστρέψει σε αυτή την επερχόμενη Γιορτή των Σαλπίγγων. Μαράν Άθα!

Ονομάζομαι Joshua Mhlakela. Διαμένω στο Γιοχάνεσμπουργκ, αλλά κατάγομαι από το Κέιπ Τάουν. Πιστεύω στον Ιησού και σήμερα είμαι έτοιμος να πω στον κόσμο αυτό που με έστειλε να πω. Δεν είμαι απόστολος, πάστορας ή επίσκοπος — απλώς ένας απλός αναγεννημένος πιστός στον Ιησού, πλυμένος με αίμα. Περπατάω με τον Κύριο εδώ και μερικά χρόνια. Μπορώ λοιπόν να πω ότι τον γνωρίζω προσωπικά. Θα ήθελα απλώς να πω σε όλους ότι η Αρπαγή είναι εδώ. Ακόμα κι αν δεν είστε έτοιμοι γι' αυτήν — είναι έτοιμη για εσάς.

Πριν γεννηθώ το 1982, ο πατέρας μου είδε ένα όνειρο στο οποίο του είπαν να με ονομάσει Joshua. Αυτό ήταν πολύ πριν υπάρξει διαθέσιμη τεχνολογία για τον προσδιορισμό του φύλου ενός αγέννητου παιδιού. Ωστόσο, λόγω ορισμένων επιπλοκών κατά τη γέννηση, ο γιατρός προειδοποίησε τους γονείς μου ότι θα βγω νεκρός ή τραυματίας. Όταν τελικά βγήκα χωρίς κανένα πρόβλημα, ο γιατρός με ανακήρυξε παιδί-θαύμα.

Την ίδια μέρα που γεννήθηκα, η μητέρα μου αναπαυόταν μαζί μου μπρούμυτα, όταν ένιωσε μια πνευματική δύναμη να έρχεται πάνω της για να την στραγγαλίσει. Παλεύοντας να αποκρούσει αυτή τη δύναμη, ήταν έτοιμη να γυρίσει το σώμα της, ξεχνώντας ότι ήμουν μπρούμυτα. Αν είχε γυρίσει, θα είχα πέσει στο πάτωμα και θα είχα τραυματιστεί, ίσως και θανάσιμα. Αλλά τότε ο Θεός της υπενθύμισε την παρουσία μου, οπότε με κράτησε σφιχτά, και αυτό το πνεύμα εξαφανίστηκε.

Όταν ήμουν περίπου τεσσάρων ή πέντε ετών, με απήγαγε για περίπου ένα μήνα κάποιος που γνώριζε την οικογένειά μου. Ως εκ θαύματος, ένας Ινδός ειδοποίησε την αστυνομία, και αυτοί και οι γονείς μου ήρθαν και με έσωσαν. Διατήρησα αναμνήσεις από εκείνη την εποχή — απλώς καθόμουν στο κατώφλι ενός άγνωστου μέρους, κλαίγοντας όλη μέρα.

Όταν ήμουν έφηβη, ηλικίας 16 ή 17 ετών, πάλευα με αυτοκτονικές σκέψεις. Ήθελα τόσο πολύ να αυτοκτονήσω, και ο εχθρός μου παρείχε ευκαιρίες για να το κάνω αυτό. Θυμάμαι αυτή τη φορά που προσπαθούσα να αυτοκτονήσω, αλλά ακριβώς τη στιγμή που ήμουν έτοιμη να το κάνω, ο Θεός με σταμάτησε.

Έτσι, ο θάνατος με ακολουθούσε από την ημέρα που γεννήθηκα. Είναι μια κοινή παροιμία ότι όλοι θα πεθάνουν, αλλά σύμφωνα με τη Βίβλο υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που δεν θα δουν ποτέ θάνατο. Στην Α΄ Κορινθίους 15:51-52 ο Παύλος λέει "Δεν θα κοιμηθούμε όλοι." Με άλλα λόγια, δεν θα πεθάνουμε όλοι, αλλά σε μια στιγμή, σε μια στιγμή, όλοι θα αλλάξουμε. Θα μεταμορφωθούμε από θνητούς σε αθάνατους. Ο Θεός θα μας δώσει νέα σώματα μέσω των οποίων δεν θα πεθάνουμε ποτέ. Νομίζω λοιπόν ότι το πνεύμα του θανάτου με ακολουθούσε επειδή ίσως ο Σατανάς γνώριζε ακόμη και τότε ότι η μελλοντική μου κλήση στη ζωή θα ήταν να πω σε όλους ότι υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων στο μέλλον που ο Θεός θα επέλεγε να μην δουν θάνατο. Έτσι, ο θάνατος είναι εχθρός μου, και ο θάνατος είναι εχθρός του Θεού.

Το Αμώς 3:7 λέει: "Ο Κύριος δεν κάνει τίποτα χωρίς να αποκαλύψει το σχέδιό του στους δούλους του, τους προφήτες." Δεν είμαι προφήτης, αλλά είμαι δούλος του Κυρίου. Και σήμερα ο Θεός αποκαλύπτει το σχέδιό του και στους ανθρώπους του κόσμου.

Το έτος 2000 έγινα Χριστιανός. Έδωσα τη ζωή μου στον Ιησού όταν ήμουν ακόμα στην εφηβεία μου, αφού πάλευα με αυτοκτονικές σκέψεις. Νομίζω ότι ήμουν 19 ετών όταν ήρθα στον Ιησού και του έδωσα τη ζωή μου. Εκείνη τη χρονιά, ενώ ήμουν συνδεδεμένος με την εκκλησία όπου ήμουν, επισκεπτόμασταν τους ανθρώπους στα σπίτια τους για να προσευχηθούμε γι' αυτούς. Ένα απόγευμα, βγαίνοντας από αυτά τα σπίτια στους δρόμους, παρατήρησα ότι δίπλα μας ήταν ένας άγγελος ψηλός όσο ένα κτίριο ή το ψηλότερο δέντρο τριγύρω. Αυτός ο άγγελος κρατούσε ένα σπαθί και κοιτούσε τριγύρω σαν να μας φυλούσε. Οι σύντροφοί μου, όμως, δεν το γνώριζαν αυτό. Δεν τους είπα τίποτα τότε γιατί δεν ήξερα τι να κάνω. Τέλος πάντων, αυτή ήταν μια από τις πρώτες

μου εμπειρίες στον πνευματικό κόσμο ως αναγεννημένος Χριστιανός. Μερικές φορές περπατούσα προς ή από την εκκλησία και ήμουν τόσο γεμάτος με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος του Θεού, που ένιωθα σαν να περπατούσε ο Ιησούς δίπλα μου, παρόλο που δεν μπορούσα να τον δω.

Το 2003, στην ίδια εκκλησία που πήγαινα, έγινα βοηθός πάστορα. Ένα βράδυ είδα το μέλλον σε ένα όνειρο. Είδα τον εαυτό μου σε ένα ανοιχτό χωράφι μια σκοτεινή νύχτα. Κοίταξα το έδαφος και συνειδητοποίησα ότι είχε καεί. Ενστικτωδώς ήξερα ότι δεν ήταν μόνο το έδαφος όπου ήμουν που είχε καεί. ΟΛΗ Η ΓΗ είχε καεί! Εκεί που ήμουν, η ατμόσφαιρα ήταν τόσο τρομακτική. Ήταν τόσο τρομακτικό να βρίσκομαι εκεί που ήμουν. Πήγα να ανέβω έναν λόφο για να προσπαθήσω να βρω έναν άλλο άνθρωπο επειδή ήμουν ολομόναχος σε αυτό το μέρος μια σκοτεινή και τρομακτική νύχτα. Ανέβηκα τον λόφο, κοίταξα γύρω μου αλλά δεν βρήκα κανέναν άλλο. Κοίταξα ψηλά στα αστέρια και είδα τα αστέρια. Κοιτάζοντας τα αστέρια, ήξερα μέσα μου ότι οι Χριστιανοί πιστοί είχαν αναληφθεί στον Παράδεισο πριν από την καταστροφή, τις συνέπειες της οποίας έβλεπα εδώ. Τότε ξύπνησα. Αφού ξύπνησα, ένιωσα σαν ο Θεός να είχε πάει να δει το μέλλον και μετά να με έφερε πίσω.

Μετά από επτά χρόνια, το 2010, παραιτήθηκα από βοηθός πάστορα σε ηλικία 28 ετών, σκεπτόμενος: "Θεέ μου, σε υπηρέτησα. Έκανα ό,τι καλύτερο μπορούσα. Τώρα μπορώ να επικεντρωθώ στη ζωή μου;"

Την επόμενη χρονιά, πάλι σε όνειρο, είδα τον εαυτό μου σε ένα δικαστήριο στον Παράδεισο. Ήμουν έξω από την πόρτα του δικαστηρίου. Μπροστά μου, περιμένοντας να μπω, ήταν ένας άντρας που έτρεμε κυριολεκτικά από φόβο. Ήταν σαν να ήξερε ότι μόλις έμπαινε στο δικαστήριο, δεν θα τα κατάφερνε. Τέλος πάντων, τελικά μπήκε μέσα, και δεν ξέρω τι του συνέβη. Η δικαστική διαδικασία ήταν τόσο γρήγορη, που κράτησε μόνο δευτερόλεπτα.

Η Επιστολή προς Εβραίους 9:22 λέει: "Είναι προορισμένο στον άνθρωπο να πεθάνει μία φορά, και μετά έρχεται η κρίση." Έτσι ήξερα ότι αυτοί οι άνθρωποι που έρχονταν στο δικαστήριο για κρίση είχαν ήδη πεθάνει στη γη, αλλά ήξερα ότι δεν ήμουν νεκρός. Τότε ήταν η σειρά μου. Βρέθηκα να κάθομαι σε ένα από τα εκκλησιαστικά στασίδια στο δικαστήριο και κοίταξα προς την έδρα όπου συνήθως κάθεται ο δικαστής. Υπήρχε ο Θεός — ήταν τόσο τεράστιος στο κάθισμα όπου καθόταν. Ήταν ημιδιαφανής, οπότε δεν μπορούσα να διακρίνω τη μορφή του, αλλά παρόλα αυτά μπορούσα να ξέρω ότι αυτός ήταν ο Θεός. Στα αριστερά μου ήταν ο Ιησούς με ένα ανθρώπινο σώμα σε φυσικό μέγεθος, που εμφανιζόταν ως δικηγόρος μου. Στα δεξιά μου ήταν ο Σατανάς και στο χέρι του κρατούσε έναν χοντρό φάκελο που περιέγραφε λεπτομερώς όλες τις αμαρτίες που έχω διαπράξει ποτέ. Έτσι, ο εχθρός Σατανάς με κατηγορούσε ενώπιον του Θεού Πατέρα και Κριτή, αλλά τότε ο Ιησούς έκανε ένα βήμα μπροστά. Όταν έκανε ένα βήμα μπροστά, ακριβώς εκεί και τότε αθωώθηκα από όλες τις αμαρτίες μου. Στη Νότια Αφρική, αν καταδικαστείς και καταδικαστείς σε φυλάκιση από δικαστήριο, κατεβαίνεις από την αίθουσα του δικαστηρίου τις σκάλες σε ένα κρατητήριο πριν μεταφερθείς στη φυλακή. Έτσι ήταν και σε αυτό το Ουράνιο δικαστήριο. Αν δεν τα καταφέρεις, κατεβαίνεις αυτές τις σκάλες στην Κόλαση, αλλά αν τα καταφέρεις, ανεβαίνεις στον Παράδεισο. Μετά την αθώωσή μου, ανέβηκα στον Παράδεισο. Όταν έφτασα εκεί, ήταν μέρα και είδα ανθρώπους να κάθονται τριγύρω. Κρίνοντας από τα ρούχα τους, ήταν μαθητές και κρατούμενοι. Αλλά ήταν στον Παράδεισο — τα είχαν καταφέρει!!!

Τότε ο Ιησούς εμφανίστηκε μπροστά μου με μια λευκή ρόμπα. Μόλις τον είχα αφήσει στην αυλή εκεί, αλλά μετά τον βρήκα ξανά εκεί στον Παράδεισο. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που έβλεπα τον Ιησού σε όραμα ή όνειρο από κοντά. Έμοιαζε με Μεσανατολίτη. Είχε σκούρα καστανά μαλλιά μέχρι το λαιμό του. Ήταν όμορφος με μια περιποιημένη γενειάδα. Το μόνο πράγμα που τράβηξε την προσοχή μου ήταν τα μάτια του. Έμεινα έκπληκτος. Συνέχισα να τον κοιτάζω. Δεν μπορούσα να πάρω τα μάτια μου από τα μάτια του. Ήμουν — δεν ξέρω αν είναι η σωστή λέξη επειδή τα αγγλικά δεν είναι η μητρική μου γλώσσα — μαγεμένος. Ήμουν τόσο απορροφημένος από τη

συνειδητοποίηση ότι ο Δημιουργός μου, τον οποίο αγαπούσα, στεκόταν εκεί ακριβώς μπροστά μου! Με κοίταξε και, χωρίς να πει τίποτα, έδωσε εντολές μέσω του μυαλού του. Τότε άρχισαν να εμφανίζονται άρματα και να παρατάσσονται μπροστά μου, τόσα πολλά που δεν μπορούσα να τα μετρήσω. Κανείς δεν τα οδηγούσε. Μέσα τους κουβαλούσαν καλογυαλισμένα ξύλινα κομμάτια, από τα οποία μόνο μερικά έφεραν προσωπικά ονόματα. Ο Ιησούς μου είπε — ξανά μέσα από το μυαλό του, αλλά το άκουσα δυνατά και καθαρά: "Έσωσες λίγους ανθρώπους."

Έπειτα κοίταξε προς τα πάρα πολλά τετράγωνα που δεν είχαν ονόματα και πρόσθεσε: "Πρέπει να γεμίσεις όλα αυτά τα ξύλινα τετράγωνα με ψυχές." Και μετά ξύπνησα. Όταν ξύπνησα, σκέφτηκα ότι ίσως ο Θεός θέλει να γίνω νικητής ψυχών και να ανοίξω μια εκκλησία. Και πάλι όπως στο πρώτο μου όνειρο, ένιωσα ότι επέστρεφα από τον Παράδεισο. Και ένιωσα την παρουσία Του παντού γύρω μου.

Έτσι, πέντε χρόνια αργότερα, το 2016, ξεκίνησα μια κατ' οίκον εκκλησία. Καλούσα ανθρώπους, έρχονταν και προσευχόμουν γι' αυτούς. Αυτό συνεχίστηκε για περίπου ένα μήνα, αλλά κάθε φορά που πήγαινα εκεί για να μοιραστώ τον λόγο του Θεού και να προσευχηθώ μαζί τους, μέσα στην καρδιά μου δεν είχα ηρεμία, δεν ένιωθα καλά γι' αυτό. Τελικά, είπα στην εκκλησία ότι τα παρατούσα. Δεν χρειαζόταν πλέον να έρχονται για προσευχές μέσα στην κατ' οίκον εκκλησία. Μετά βγήκα έξω, έτοιμος να φύγω, όταν, στην αυλή, ήρθε μια ηλικιωμένη γυναίκα. Μου ζήτησε να προσευχηθώ γι' αυτήν, οπότε έβαλα τα χέρια μου στο κεφάλι της, έκλεισε τα μάτια της, έκλεισα κι εγώ τα μάτια μου και προσευχήθηκα γι' αυτήν. Καθώς το έκανα αυτό, ένιωσα ένα ηλεκτρικό σοκ να διαπερνά το χέρι μου. Άνοιξα τα μάτια μου ενώ προσευχόμουν και αυτή η ηλικιωμένη γυναίκα ήταν εδώ, αλλά δίπλα της — τώρα δεν κοιμάμαι, αυτό δεν είναι όνειρο, είμαι έξω στο ανοιχτό μέρος — ο Ιησούς εμφανίστηκε ακριβώς μπροστά μου, στεκόταν δίπλα της και με κοίταζε. Αλλά τώρα δεν φορούσε λευκή ρόμπα. Φορούσε μια μεγαλοπρεπή ρόμπα σε κάποιο γαλαζωπό ή σκούρο μπλε χρώμα που έφτανε μέχρι τα πόδια του. Φαινόταν τόσο δυνατός με τους φαρδιούς ώμους του και το δυνατό στήθος του. Όταν κοίταξα το στήθος του, ήταν σαν να μπορούσα να δω γαλαξίες εκεί σαν τους γαλαξίες του διαστήματος. Και μου ήρθε αυτή η σκέψη: Αυτός είναι που κρατάει το σύμπαν ενωμένο! Και ενώ τον κοίταζα πρόσωπο με πρόσωπο, χαμογέλασε και εξαφανίστηκε. Έμεινα με την εντύπωση ότι το χαμόγελό του ήταν για να πει, "Μπράβο!" που έκλεισε αυτή την εκκλησία. Γιατί αυτό δεν ήταν το σχέδιο που είχε για μένα. Δεν έπρεπε να ανοίξω εκκλησία. Και όταν τελείωσα την προσευχή μου, η ηλικιωμένη γυναίκα άνοιξε τα μάτια της και μου είπε: "Ήξερες ότι όταν προσευχόσουν για μένα ένιωθα σαν να έφευγε ένα βάρος από τους ώμους μου, και νιώθω πολύ ελαφριά μετά από αυτό;" Ήξερα ότι οφειλόταν στην παρουσία του Ιησού.

Σε ένα άλλο όνειρο ή όραμα, το 2016, είδα τον Ιησού στον Παράδεισο, φορώντας την ίδια μεγαλοπρεπή ρόμπα και να στέκεται έξω από ένα κτίριο που έμοιαζε με το κτίριο του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών με την πρόσοψή του με τις κολώνες. Εκεί μου είπε συγκεκριμένα: "Δεν πρέπει να ανοίξεις εκκλησία." Υποτίθεται ότι απλώς θα τον ανακοίνωνα ως τον σύντομα επερχόμενο Βασιλιά του Κόσμου.

Το 2017 σε ένα όνειρο με πήγαν στον Παράδεισο όπου σε μια αίθουσα θρόνου είδα τον Ιησού να κάθεται στο θρόνο του με τα χέρια του να ακουμπούν στα μπράτσα. Στο πάτωμα μπορούσα να δω γύρω από το θρόνο του να υπάρχει ομίχλη, και μπορούσα να ακούσω έναν ήχο σαν να ερχόταν πόλεμος στον κόσμο. Αυτή ήταν η εντύπωση που αποκόμισα. Κάτι πολύ, πολύ, πολύ σοβαρό ερχόταν στον κόσμο. Κοίταξα τον Ιησού. Ξανά, χωρίς να ανοίξει το στόμα του, αλλά μέσα από το μυαλό του, τον άκουσα πολύ δυνατά και καθαρά να μου λέει: "Έρχομαι σύντομα!" Όταν είπε αυτά τα λόγια, άρχισε να σηκώνεται κρατώντας τα μπράτσα. Αλλά πριν προλάβει να σταθεί εντελώς, δύναμη ήρθε από αυτόν και με εκτόξευσε ακίνδυνα προς τα πίσω από τον Παράδεισο μέσα από τον ουρανό σε δευτερόλεπτα. Προσγειώθηκα στο κρεβάτι μου. Τη στιγμή που προσγειώθηκα στο κρεβάτι μου, ξύπνησα και φώναξα, νιώθοντας την παρουσία του μέσα μου τόσο δυνατά. Η γυναίκα μου κοιμόταν δίπλα μου. Μου είπε: "Τι συμβαίνει;" Μέχρι σήμερα δεν ξέρω γιατί της το είπα αυτό,

αλλά αυτή είναι η απάντηση που βγήκε από το στόμα μου: "Είδα έναν άνθρωπο στον Παράδεισο."

Τώρα, συνήθιζα να σκέφτομαι ότι θα μεγάλωνα και θα γινόμουν ένας ηλικιωμένος Χριστιανός, και ίσως να πέθαινα στα ενενήντα μου. Αλλά όλα αυτά άλλαξαν το 2018. Εκείνη τη χρονιά, πάλι σε ένα όνειρο, δεν είδα τον Θεό, αλλά άκουσα την πολύ δυνατή φωνή Του. Όσοι το ακούτε αυτό — παρακαλώ δώστε προσοχή σε αυτό που θα πω στη συνέχεια. Σημειώστε τα λόγια που πρόκειται να πω, γιατί κανένα από τα λόγια που λέω δεν θα πέσει στο έδαφος. Καμία από αυτές τις λέξεις δεν θα είναι κενή επειδή προέρχονται από τον ίδιο τον Θεό. Με άλλα λόγια, θα εκπληρωθούν. Σε αυτό το όνειρο είπε: "Δεν θα υπάρξει Παγκόσμιο Κύπελλο 2026 επειδή η ζωή στη γη δεν θα είναι η συνηθισμένη για όσους έχουν μείνει πίσω." Μετά ξύπνησα. Δεν είμαι οπαδός του ποδοσφαίρου, οπότε όταν ξύπνησα, δεν γνώριζα πότε είχε διεξαχθεί το τελευταίο Παγκόσμιο Κύπελλο, ούτε πότε θα ήταν το επόμενο. Αργότερα, έλεγξα και διαπίστωσα ότι οι αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου ποδοσφαίρου ανδρών του 2026 θα διεξαχθούν κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Αργότερα το 2018, νωρίς ένα πρωί ξύπνησα, άναψα τα φώτα και άρχισα να διαβάζω την Αγία Γραφή. Ο Ιησούς εμφανίστηκε μπροστά μου με λευκή ρόμπα. Δεν ήταν όνειρο, γιατί ήμουν ξύπνιος. Τον κοιτούσα πρόσωπο με πρόσωπο όταν, χωρίς να ανοίξει το στόμα του, είπε αυτά τα λόγια μέσα από το μυαλό του: "Από τη στιγμή που το Ισραήλ έγινε έθνος το 1948, θα περάσουν 77 χρόνια μέχρι την Έξοδο." Δεν χρησιμοποίησε τη λέξη "Αρπαγή," αλλά ήξερα ότι αναφερόταν σε αυτήν. Πρόσθεσε: "Το 2025, στις 23 και 24 Σεπτεμβρίου, θα έρθω να πάρω την εκκλησία μου. Αυτές τις δύο ημέρες κανείς δεν θα ξέρει την ημέρα ή την ώρα που θα έρθω. Μετά από αυτό, θα υπάρξει μια επταετής Θλίψη στη γη για όσους έμειναν πίσω. Το 2032, στις 15 Σεπτεμβρίου, θα επιστρέψω στη Γη ως Βασιλιάς."

Αφού είπε αυτά τα λόγια εξαφανίστηκε και έμεινα έκπληκτος. Δεν ήξερα πολλά τότε για την Αρπαγή, τη Δευτέρα Παρουσία και τη Θλίψη. Όταν ήμουν νέος και άρχισα να γίνω Χριστιανός, ένας πάστορας μου είπε ότι στο μέλλον θα υπάρξουν κάποιες δοκιμασίες και οι Χριστιανοί θα περάσουν από αυτές. Αυτό ήταν το μόνο που ήξερα. Δεν ήξερα ότι υπήρχε μια οδός διαφυγής μέσω της Αρπαγής. Μπορεί να το είχα ακούσει εδώ κι εκεί, αλλά πραγματικά δεν ήξερα πολλά.

Ξέρω ότι αυτά είναι πολύ αμφιλεγόμενα θέματα, αλλά ο Θεός μου είπε μια μέρα να διαβάσω το κεφάλαιο 55 του Ησαΐα όπου είπε: "Κανένας λόγος μου δεν θα με αφήσει και δεν θα επιστρέψει σε μένα κενός." Και μετά είπε ότι θα άρχιζε να με διδάσκει. Θα άρχιζε να σκέφτεται μέσα από το μυαλό μου. Δεν είμαι Θεός, αλλά θα έβαζε σκέψεις στο μυαλό μου ώστε να μπορέσω να καταλάβω περισσότερα για αυτά τα θέματα. Με πήγε στο Β' Βασιλέων 2:1-11 σχετικά με την προηγούμενη Αρπαγή — αυτή του Ηλία. Όταν ο Ηλίας και ο Ελισσαιέ ήταν μαζί, οι προφήτες ήρθαν σε αυτούς και ρώτησαν τον Ελισσαιέ: "Ξέρεις ότι ο κύριός σου θα παρθεί από εσένα σήμερα;" Και ο Ελισσαιέ τους είπε: "Ναι, το ξέρω." Και άλλοι προφήτες από αλλού έκαναν το ίδιο. Του έκαναν την ίδια ερώτηση, και εκείνος έλεγε επίσης "Ναι, το ξέρω." Τελικά ο Ηλίας είπε στον Ελισσαιέ: "Πριν αναληφθώ από εσένα, πες μου τι θέλεις να κάνω για σένα." Έτσι είδα ότι η ημέρα της αρπαγής του Ηλία δεν ήταν μυστήριο για αυτούς. Στην πραγματικότητα, ο Θεός την είχε αποκαλύψει στους προφήτες, στον Ελισσαιέ και στον Ηλία. Έτσι, ο Θεός μου έδειξε ότι θα έκανε το ίδιο πράγμα για αυτή την επερχόμενη Αρπαγή.

Έτσι άρχισα να μελετώ αυτό το θέμα σοβαρά. Τότε έμαθα ότι ο Θεός είχε θεσπίσει επτά γιορτές, και ο Ιησούς, με τη ζωή, τον θάνατο και την ανάστασή του, είχε ήδη εκπληρώσει τέσσερις από αυτές — το Πάσχα, τα Άζυμα, τους Πρώτους Καρπούς και την Πεντηκοστή. Μόνο τρεις έχουν απομείνει — η Γιορτή των Σαλπίγγων, η Ημέρα του Εξιλασμού και οι Σκηνές.

Το Λευιτικό 23 μας λέει ότι η Γιορτή των Σαλπίγγων θεσπίστηκε ως ένα μονοήμερο γεγονός. Ξεκίνησε με την οπτική θέαση της νέας σελήνης. Αλλά λόγω της αβεβαιότητας σχετικά με την φυσική παρατήρηση αυτής της μικροσκοπικής ημισελήνου της νέας σελήνης, η μονοήμερη

διάρκεια αργότερα παρατάθηκε σε δύο ημέρες. Τελικά, αυτή η κατάσταση παρήγαγε την εβραϊκή έκφραση "Κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα ή την ώρα" ως αναφορά σε αυτή τη Γιορτή των Σαλπίγγων.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ο Ιησούς είχε χρησιμοποιήσει τη λέξη Έξοδος, αλλά μιλούσε για την Αρπαγή. Εβδομήντα επτά χρόνια από την ίδρυση του Ισραήλ το 1948 μας φέρνουν στο ίδιο έτος, το 2025.

Και το 2025, οι 23 και 24 Σεπτεμβρίου θα είναι οι δύο ημέρες της Γιορτής των Σαλπίγγων. Αυτό λοιπόν θα είναι το στενό χρονικό παράθυρο κατά το οποίο θα λάβει χώρα η Αρπαγή της Εκκλησίας. Επτά χρόνια αργότερα, το 2032, η 15η Σεπτεμβρίου θα είναι η Ημέρα της Εξιλέωσης, όταν ο Ιησούς θα επιστρέψει στη Γη ως Βασιλιάς.

Γιατί λοιπόν μου μίλησε για το Παγκόσμιο Κύπελλο; Η Α΄ Θεσσαλονικείς 5:5 μας λέει ότι θα έρθει μια εποχή που οι άνθρωποι θα χαιρετήσουν δυνατά την έλευση της ειρήνης και της ασφάλειας σε όλο τον κόσμο. Τουλάχιστον αυτό θα υποσχεθεί στον κόσμο ο επερχόμενος χαρισματικός Αντίχριστος μετά την Αρπαγή. Ίσως πράγματι να υπάρξει ειρήνη, αλλά δεν ξέρω πόσο θα διαρκέσει αυτό. Αλλά μέχρι τον Ιούνιο του 2026 ο κόσμος θα βρίσκεται σε τόσο τρομερό χάος, θα υπάρχει τόσο πολύ χάος και καταστροφή, που η FIFA δεν θα μπορεί να διεξάγει τους αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου στις ΗΠΑ, τον Καναδά και το Μεξικό.

Στο Κατά Ματθαίον 24:36, ο Ιησούς είπε ότι κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα ή την ώρα της Αρπαγής. Αλλά αν το ψάξετε στο Google στο Διαδίκτυο, μπορείτε να βρείτε ιστοσελίδες που εξηγούν ότι αυτή η έκφραση είναι στην πραγματικότητα ένα εβραϊκό ιδιωματισμό για τη Γιορτή των Σαλπίγγων. Η Γιορτή των Σαλπίγγων ήταν αρχικά μια μονοήμερη γιορτή και ξεκινούσε με την φυσική θέαση της "νέας σελήνης." Λόγω της αβεβαιότητας της οπτικής θέασης, η μονοήμερη γιορτή εκτεινόταν σε δύο πραγματικές ημέρες. Ως εκ τούτου, θα μπορούσε κανείς να πει ότι κανείς δεν γνώριζε την ημέρα ή την ώρα της νέας σελήνης — και κατά συνέπεια της Γιορτής των Σαλπίγγων — και τελικά και της Αρπαγής.

Αλλά αυτό είναι επίσης μια αντανάκλαση των παραδοσιακών εβραϊκών γαμήλιων εθίμων. Μόνο όταν ο πατέρας του γαμπρού έχει αποφασίσει για την ημερομηνία του γάμου, λέει στον γιο του: "Πήγαινε να φέρεις τη νύφη σου." Έτσι, κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα ή την ώρα του γάμου, ούτε καν ο γιος, αλλά μόνο ο πατέρας. Η εκκλησία είναι η νύφη του Ιησού, επομένως η Αρπαγή θα είναι σαν τον γάμο μεταξύ του Ιησού και της Εκκλησίας. Στη Γη θα λάβει χώρα σε μια ημέρα που κανείς στη Γη δεν γνωρίζει, ούτε καν ο Υιός στη Γη, αλλά μόνο ο Πατέρας.

Και αν πάτε στην Α΄ Κορινθίους 15:51-52, ο Παύλος συμφωνεί με τον Ιησού αναφέροντας την "τελευταία σάλπιγγα." Τώρα, πολλοί άνθρωποι, όταν διαβάζουν την "τελευταία σάλπιγγα," τρέχουν στο βιβλίο της Αποκάλυψης και λένε ότι η τελευταία σάλπιγγα είναι το έβδομο σάλπισμα του έβδομου αγγέλου κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Θλίψης. Αυτό είναι λανθασμένο. Κατά τη διάρκεια της Γιορτής των Σαλπίγγων, το σοφάρ σαλπίζεται 99 φορές, ακολουθούμενο από την 100ή και αυτή η τελευταία είναι η "τελευταία σάλπιγγα."

Η Α΄ Θεσσαλονικείς 5:1 λέει: "Τώρα, αδελφοί και αδελφές, για τους χρόνους και τις ημερομηνίες — δεν χρειάζεται να σας γράψουμε." Δεν ήταν απαραίτητο για τον Παύλο να γράψει στους Θεσσαλονικείς για τους χρόνους και τις ημερομηνίες της "ημέρας του Κυρίου." Αυτό συνέβαινε επειδή η ημέρα του Κυρίου θα ήταν ένα γεγονός κρυμμένο από αυτούς για τα επόμενα 2.000 χρόνια, αλλά το οποίο θα αποκαλυπτόταν στην Εκκλησία των Τελικών Καιρών. Και στο εδάφιο 4 ο Παύλος λέει ότι εκείνη η ημέρα δεν θα είναι έκπληξη για όσους βρίσκονται στο φως, αλλά σαν κλέφτης θα αιφνιδιάσει όσους βρίσκονται στο σκοτάδι.

Το Εβραίους 10:25 μας προτρέπει να μην παραμελούμε να συναθροιζόμαστε, αλλά να το κάνουμε αυτό ακόμη περισσότερο καθώς βλέπουμε εκείνη την ημέρα να πλησιάζει. Και σας το λέω, δεν είναι κάποια τυχαία ημέρα, αλλά ένα καθορισμένο χρονικό παράθυρο που μπορεί κανείς να δει να πλησιάζει.

Στις Πράξεις 1:6-7, οι μαθητές του Ιησού τον ρώτησαν μετά την ανάστασή του: "Εν τούτω του καιρού μέλλεις να γίνης βασιλιάς του Ισραήλ;" Αλλά εκείνος τους είπε: "Δεν είναι για εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους και τους καιρούς που ο Πατέρας όρισε με την εξουσία του. Αλλά εσείς θα είστε μάρτυρές μου στην Ιουδαία, στη Σαμάρεια και στα πέρατα της γης." Με άλλα λόγια, οι καιροί που ο Ιησούς θα επέστρεφε και θα ήταν βασιλιάς στο Ισραήλ δεν θα έπρεπε να τους απασχολούν. Άλλωστε, αυτό θα συνέβαινε 2.000 χρόνια αργότερα.

Είναι σαν να λέγεται στον Δανιήλ να κλείσει τα λόγια του και να σφραγίσει το βιβλίο του μέχρι τον Καιρό του Τέλους. Έτσι, θα υπάρξει μια αποκάλυψη που θα έρθει στην εκκλησία κατά την Τελική Εποχή, μια αποκάλυψη της ίδιας της Τελικής Εποχής.

Γράφω λοιπόν για να προειδοποιήσω τη Νότια Αφρική και τον κόσμο ότι ο Ιησούς επιστρέφει. Αν βρεθείτε χωρίς τον Ιησού στη ζωή σας ή αν δεν έχετε δώσει τη ζωή σας στον Ιησού — να θυμάστε ότι ο χρόνος πλησιάζει. Ο χρόνος που έχει ορίσει ο Θεός για να τον δεχτούν οι άνθρωποι, η περίοδος χάριτος κατά την οποία ο Θεός έχει δώσει στην εκκλησία να προσεγγίσει τον κόσμο, ώστε όλοι να μπορέσουν να δεχτούν τον Ιησού και να σωθούν, φτάνει στο τέλος της.

Η Αρπαγή θα συμβεί. Εκατομμύρια Χριστιανοί σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της Νότιας Αφρικής, θα εξαφανιστούν σε κλάσματα δευτερολέπτου. Μετά την απομάκρυνση των Χριστιανών από τον κόσμο, τότε η κρίση του Θεού θα πέσει πάνω στον κόσμο.

Ο κόσμος προετοιμάζεται για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2026. Αλλά μετά την Αρπαγή του 2025 θα υπάρξει τέτοιο χάος, καταστροφή και ερήμωση στον κόσμο που μέχρι τον Ιούνιο του 2026, δεν θα διεξαχθούν αγώνες Παγκοσμίου Κυπέλλου. Ο κόσμος θα είναι ένα αγνώριστο μέρος.

Για άλλη μια φορά, λοιπόν, είμαι εδώ για να σας παρακαλέσω και να σας ικετεύσω όλους — παρακαλώ μην νομίζετε ότι έχετε πολύ χρόνο. Δεν έχετε πολύ χρόνο. Να θυμάστε ότι δεν κλήθηκα να ανοίξω εκκλησίες. Κάποτε πίστευα ότι αυτό είχε κατά νου ο Θεός για μένα. Αλλά από τότε, διαπίστωσα ότι η κλήση μου είναι να ανακοινώσω στον κόσμο ότι πάνω απ 'όλα, ο Ιησούς είναι ζωντανός και θα επιστρέψει σύντομα. Λοιπόν, κόσμε, να είσαι έτοιμος. Άφησε πίσω σου όλες τις αμαρτίες σου και έλα στον Χριστό όπου θα βρεις σωτηρία. Είναι η ώρα του κλεισίματος. Δεν μπορώ να πω ότι είμαι η μόνη κλήση, αλλά είμαι μια από τις τελευταίες κλήσεις του Θεού. Απευθύνω λοιπόν έκκληση σε όλους — απλούς πολίτες, επιχειρηματίες, διασημότητες, υπουργούς, προέδρους χωρών σε κάθε ήπειρο σε όλο τον κόσμο — δώστε τη ζωή σας στον Ιησού τώρα, επειδή η ώρα της Αρπαγής είναι κοντά.

Το 2019 είδα τον Τομ Χορν σε μια τηλεοπτική εκπομπή να μιλάει για το βιβλίο του, The Wormwood Prophecy. Δεν είναι πια μαζί μας, αλλά στην εκπομπή είπε ότι είχε πληροφορίες από έναν υπάλληλο της NASA ότι ένας αστεροειδής θα χτυπήσει τη Γη το 2029 την Παρασκευή 13. Ο Χορν είπε ότι έπρεπε να καθίσει σοκαρισμένος, όταν συνειδητοποίησε ότι ο αστεροειδής μπορεί να είναι το φλεγόμενο αστέρι που αναφέρεται στην Αποκάλυψη 8. Αν αυτή η ημερομηνία σηματοδοτεί το μέσο μιας επταετούς περιόδου Θλίψης, τότε μετρώντας πίσω 3 ½ χρόνια, φτάνει κανείς στο 2025. Σας λέω ότι είχε δίκιο με το συνολικό μελλοντικό χρονοδιάγραμμά του, το οποίο ουσιαστικά συμφωνεί με το δικό μου.

Έλαβα το τελευταίο μεγάλο όραμα το 2018. Φυσικά, αυτή δεν είναι η πρώτη φορά που μιλάω γι' αυτό από τότε. Για παράδειγμα, μίλησα στο διεθνές podcast God's Voice Daily. Έχω επίσης το δικό

μου κανάλι στο YouTube όπου προσπαθώ να μεταδώσω αυτό το μήνυμα. Δεν πρόκειται να δώσω το όνομα του καναλιού εδώ επειδή δεν είμαι εδώ για να προωθήσω τον εαυτό μου.

Ο Ιησούς πέθανε, θάφτηκε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε στον ουρανό το 32 μ.Χ. Υπάρχουν μελετητές της Βίβλου που πιστεύουν ότι θα έλειπε για 2.000 χρόνια και μετά θα επέστρεφε. Αν προσθέσετε 2.000 χρόνια στο 32 μ.Χ., θα βρεθείτε στο 2032 για το έτος της επιστροφής του Χριστού. Αλλά θα υπάρξουν επτά χρόνια Θλίψης πριν από αυτό, οπότε αν αφαιρέσετε επτά από το 2032, θα καταλήξετε σε αυτό το έτος, το 2025!

Αναμφίβολα πολλοί άνθρωποι θα μου πουν ότι πολλοί άλλοι έχουν ορίσει τέτοιου είδους ημερομηνίες στο παρελθόν. Όλα αυτά δεν κατέληξαν στο τίποτα — αλλά δεν θα συμβεί έτσι με αυτό. Είμαι ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΤΟΣΟ σίγουρος ότι η Αρπαγή της Εκκλησίας θα λάβει χώρα στις 23 ή 24 Σεπτεμβρίου. Ζητώ από τον κόσμο να είναι έτοιμος για αυτό. Φροντίστε να δώσετε τη ζωή σας στον Ιησού. Αυτός είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Αυτός είναι ο Θεός.